

còn “Rồng” to lên dù lúc đó chị Hai có thể nhẹ tay với tôi. Có lẽ tôi bị “Khủng bố tinh thần.”

Có lần các con của chị Hai hỏi chúng tôi là có giận Mẹ của các cháu không? Chúng tôi bảo là không vì bà ngoại ít đánh con, hay khi làm như vậy thì ngoại lại không nổi, nên giao quyền đó cho con gái lớn của mình. Theo tôi, đó là trọng trách mà chị Hai “Bị” đảm nhận vì phạt hay đánh đòn người khác thì có gì vui đâu. Con cảm ơn Ba, Má, chị Hai, chị Ba. Các con, các em đã nên người tốt cũng nhờ sự dạy dỗ, hướng dẫn của cha, mẹ, anh, chị của mình.

AH Tràm Nước

Đi câu – New Orleans

CHÀNG VÀ THIẾP

Chàng tuổi trẻ vốn dòng "Tổng Cục"

Xếp hàng trang lục đục đến đây

Chỗ chàng ở cũng hay hay

Nếu không thiết giáp cũng đầy công binh.

Thiếp lúc đó vẫn còn bé lắm

Tú tài hai chưa nắm trong tay

Còn chàng thì cứ loay hoay

*Đến nhà thăm (má) thiếp riết hoài
cũng thương.*

Dừa Nước